

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: Pv 789/19/8807-13
EEČ: 2-66-581-2020

Michalovce 26.03.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 119/46 XXXXX, Slovensko
povolanie: manažér
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinený dňa XXXXX v čase okolo XXXXX na XXXXX č. XXXXX v XXXXX, vo vnútorných priestoroch baru s názvom XXXXX na mieste verejnosti prístupnom, pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami fyzicky napadol XXXXX tým spôsobom, že ho bezdôvodne jedenkrát udrel päťou do oblasti tváre, čím poškodenému XXXXX podľa odborného vyjadrenia spôsobil zranenia tržnú ranu kožného krytu nosa a zlomeninu nosových kostí s krvácaním z nosa a opuchom sliznice, s primeranou dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 10 dní,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej a vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom rozhodnutí policajta.

Následne, po vykonaní viacerých úkonov skráteného vyšetrovania bolo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v Michalovciach a to pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poverený príslušník PZ po skončení skráteného vyšetrovania predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX.

Vyhodnotením všetkých dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise som dospel k záveru, že návrh povereného príslušníka PZ na podanie obžaloby na obvineného nie je dôvodný, nakoľko preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistil, že výsledky skráteného vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX vypovedal, že ako skupinka ľudí došli do baru XXXXX, odkiaľ po asi hodine odchádzali, kde pri bare stretol XXXXX, ktorý na neho slovné zaútočil. Odpovedal mu, nech sa neozýva, lebo každému len dlhuje peniaze, potom sa otočil a z baru odišiel. Medzi ním a XXXXX už v minulosti došlo k viacerým slovným konfliktom, ale nikdy nedošlo k fyzickému kontaktu. Poprel, aby udrel XXXXX, ku ktorému uviedol, že tento ho kontaktoval s požiadavkou na mimosúdne vyrovnanie vo výške 3.000,- €, na základe čoho zvažuje podanie trestného oznámenia pre vydieranie.

Poškodený XXXXX vo svojom výsluchu uviedol, že bol napadnutý v bare v čase po polnoci, pričom samotný útok opísal tak, že stál pri bare a keď pri ňom prechádzal XXXXX, tento ho päťou udrel do nosa. Na otázky policajta odpovedal, že v ten večer nepožil žiadny alkohol a medzi ním a XXXXX ani neprebehla žiadna komunikácia. Zároveň uviedol, že v čase napadnutia bol poistencom XXXXX, a. s. a na otázku obhajcu obvineného potvrdil, že niekoľko dní po incidente bol v saune, pričom práceneschopným nebol.

Ako svedok bola vypočutá XXXXX, ktorá k veci uviedla, že bol piatok neskoro večer a v bare bolo veľa ľudí, pričom ona bola na smene a obsluhovala stoly. Počas tohto zhonu k nej prišiel p. XXXXX a požiadal ju o ľad s tým, že má nejaký problém s nosom, ktorý si pridržiaval so servítkou a preto nevidela, či krváca. Ďalej uviedla, že nevidela nič, čo sa mu vlastne stalo a viac sa o to nezaujímala. Obdobne vo veci

vypovedal aj svedok XXXXX, ktorý tiež uviedol, že v bare si nevšimol žiadnu potýčku, ani žiadne fyzické napadnutie, ani si nevšimol, či p. XXXXX z nosa krvácal, tento ho len poprosil o ľad.

Svedok XXXXX vo svojom výsluchu uviedol, že dňa XXXXX okolo polnoci došli do baru XXXXX za kamarátmi, kde sa zdržali asi hodinu. Pri odchode sa rozlúčil s majiteľom baru XXXXX, za ním išli jeho brat XXXXX a XXXXX. Vonku pred barom si ešte zapálili a po chvíľke k nim došiel XXXXX, ktorý si pri bare kupoval cigarety. Keď vyšiel XXXXX von, otočil sa a všimol si, že XXXXX sa drží za nos, nevenoval však tomu žiadnu pozornosť a odišli preč. Na otázku policajta uviedol, že videl, ako sa poškodený XXXXX drží za nos a videl aj krv.

XXXXX vo svojom výsluchu uviedol, že sa stretol s XXXXX, s ktorým išli do baru XXXXX, kde však bolo plno a preto sa postavili k baru. Boli tam asi 10 minút, keď z baru odchádzala skupina ľudí, v ktorej spoznal XXXXX. Pozdravili sa a XXXXX sa tiež zdravil. Svedok ďalej uviedol, že počul iba ja ti ruku nedám a potom ho udrel päšťou do nosa. Tá skupina potom odišla a XXXXX sa išiel umyť.

Ako svedok bol vypočutý aj XXXXX, ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že je majiteľom baru XXXXX. Večer vtedy prebiehal ako obvykle a po polnoci sa XXXXX aj so skupinkou ľudí dal na odchod. Zastavili sa pri bare, on sa po chvíľke postavil, vypravdal ich von a keď sa vracal videl neobvyklý počet ľudí v chodbičke pri toaletách. Išiel sa tam pozrieť a z toaliet potom vyšiel p. XXXXX s rukami na tvári, ktorý bez slov odišiel z podniku. Na záver svojej výpovede uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, aby mal v bare niekto niekoho udrieť.

Svedok XXXXX k veci uviedol, že dňa XXXXX prišiel do baru XXXXX XXXXX, kde už boli XXXXX aj XXXXX, ako aj ďalší ľudia. Pri odchode potom ešte zašiel k baru kúpiť si cigarety. Pri bare bol aj XXXXX, ktorého pozná. Medzi ním a XXXXX bol nejaký slovný konflikt, nevie však o čom rozprávali. Vyšli von a odišli preč. Skutočnosť, či XXXXX udrel, alebo neudrel p. XXXXX nevidel.

Opatrením povereného príslušníka bolo vo veci vyžiadané odborné vyjadrenie a súčasťou spisového materiálu je tak aj odborné vyjadrenie vypracované znalcom MUDr. XXXXX. Z jeho záverov vyplýva, že poškodený XXXXX utrpel dňa XXXXX zranenia tržnú ranu kožného krytu nosa a zlomeninu nosových kostí s krvácaním z nosa a opuchom sliznice, s primeranou dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 10 dní. Znalec vo svojom odbornom vyjadrení ďalej konštatuje, že počas primeranej doby dočasnej práceneschopnosti musel poškodený XXXXX obmedziť športovú, zvýšenú pohybovú a ťažkú fyzickú aktivitu a tiež obmedziť pohyb vo vlhkom a prašnom prostredí, čiže činnosti, pri ktorých sú kladené zvýšené nároky na výmenu dýchacích plynov nosovými cestami, alebo by mohlo dôjsť k poruche hojenia kožného krytu, alebo k vzniku lokálnej kostnej infekcie.

Súčasťou spisového materiálu je aj oznámenie XXXXX, a. s., z ktorého vyplýva, že zdravotná poisťovňa si neuplatnila žiadnu náhradu škody, nakoľko XXXXX v tom čase nebol ich poistencom.

Obsahom spisového materiálu je aj výpis z evidencie priestupkov obvineného XXXXX, z ktorého vyplýva, že bol doposiaľ 12 krát postihnutý za spáchanie

priestupku, pričom vo všetkých prípadoch išlo o priestupky na úseku cestnej dopravy. Podľa jeho odpisu registra trestov doposiaľ nebol súdne trestaný. Obvinený XXXXX je zamestnávateľom hodnotený pozitívne, jeho hodnotenie z miesta bydliska je všeobecné.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa prečinu výtržníctva dopustí ten, kto sa slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Objektom trestného činu výtržníctva podľa § 364 Tr. zákona sú primárne medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom.

Podľa § 8 Tr. zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin, musí konanie páchatel'a napĺňať všetky formálne, ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky. Prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Na základe všetkých vo veci zadovážených dôkazov je potrebné prijať záver, že v danej veci nie sú naplnené zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a zároveň ani prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Vypracovaným odborným vyjadrením síce bolo zistené, že konaním obvineného XXXXX bolo poškodenému XXXXX spôsobené ublíženie na zdraví, zároveň však z výpovede samotného poškodeného vyplýva, že týmto ublížením na zdraví nebol ani na krátky čas sťažený jeho obvyklý spôsob života, kedy dokonca,

ako to sám poškodený uviedol vo svojej výpovedi, už pár dní po samotnom skutku sa poškodený dokázal saunovať. Na tomto mieste poukazujem na záver odborného vyjadrenia, konkrétne odpoveď na otázku číslo 5, kde je znalcom výslovne uvedené, že počas primeranej doby dočasnej práceneschopnosti musel poškodený obmedziť pobyt vo vlhkom prostredí a činnosti, pri ktorých sú kladené zvýšené nároky na výmenu dýchacích plynov nosovými cestami, alebo by mohlo dôjsť k poruche hojenia kožného krytu, alebo k vzniku lokálnej kostnej infekcie. Poškodený tak sám svojim pobytom v saune znegoval ublíženie na zdraví voči jeho osobe.

Vo vzťahu k naplneniu skutkovej podstaty prečinu výtržníctva je potrebné uviesť, že objektívna stránka tohto trestného činu spočíva z hľadiska konania v prevažnej väčšine prípadov v aktívnom konaní, pričom spočíva v dopustení sa alternatívne hrubej neslušnosti alebo výtržnosti a to alternatívne buď slovne alebo fyzicky a to opäť alternatívne, buď verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom. Výpočet týchto konaní je demonštratívny a okrem uvedených môže ísť aj o iné konania, zodpovedajúce vyššie uvedenej definícii.

Hrubá neslušnosť je pritom úmyselné konanie závažnejšieho charakteru, ktoré je v rozpore so zásadami slušného správania v oblasti medziľudských vzťahov.

Výtržnosťou v zmysle ustanovenia § 364 Tr. zákona je konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nezriadený postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolunažívania. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných (R 44/90).

Pojmy hrubá neslušnosť a výtržnosť sa v mnohom prelínajú. Aby však išlo o trestný čin výtržníctva musí ísť o taký zásah do medziľudských vzťahov, či zásad slušného správania, ktoré ich narušuje hrubo, to znamená vo zvýšenej miere.

Prekročenie hranice medzi tým, kedy už ide o konanie, ktoré napĺňa skutkovú podstatu trestného činu a nie skutkovej podstaty priestupku, môže pritom dôjsť aj nenápadným spôsobom.

Je preto potrebné starostlivo zhodnotiť závažnosť konania podozrivého, resp. obvineného a odlišovať ho od konania, ktoré by bolo možné hodnotiť ako trestný čin od iných hrubých, arogantných, agresívnych či iných nežiaducich prejavov, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom.

Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že každé fyzické napadnutie občana, i keď sa ho páchatel' dopustil verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom, nemusí vždy napĺňať skutkovú podstatu trestného činu výtržníctva podľa § 364 Tr. zákona (R 40/77).

Po vyhodnotení všetkých uvedených a relevantných okolností v ich súhrne a pri rešpektovaní princípu subsidiarity trestnej represie, je potom možné ustáliť spoľahlivý záver, či konanie páchatel'a v konkrétnej veci je schopné po formálnej a materiálnej stránke byť právne kvalifikované ako prečin výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, alebo sa v danom prípade jedná o priestupok proti

občianskemu spolunažívaniu.

V prípade uvedeného trestného činu môže byť naplnenie jeho formálnych znakov v konkrétnom prípade výrazne závažné, ale aj naopak výrazne málo závažné. Je preto potrebné v prípade samotného rozhodnutia, či sa v tom ktorom prípade jedná o trestný čin, alebo len o priestupok, dôsledne vyhodnocovať a posudzovať konkrétne okolnosti prípadu a to aj v kontexte s ustanovením § 10 ods. 2 Tr. zákona, kde je upravený materiálny korektív.

Pokiaľ teda ide o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter fyzického napadnutia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a výtržníctvo podľa § 364 Tr. zákona treba odlišiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

V posudzovanom prípade pritom z výpovedí svedkov nepochybne vyplýva, že išlo o bar plný ľudí. Napriek tomu však viacerí svedkovia vypovedali, že nevideli úder do tváre poškodeného, resp. si ho nevšimli, prípadne nevideli krvácanie a okrem poškodeného, ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že došlo k iba jednému úderu rukou do jeho tváre, iba jeden svedok vo svojom výsluchu priamo opísal, ako videl úder rukou, konkrétne päťou, do tváre poškodeného. Bez pochybností tak možno konštatovať, že v predmetnom incidente počas útoku obvineného na poškodeného došlo len k jednému úderu päťou do tváre, pričom na tento útok voči nemu nebol použitý žiaden predmet, ktorým by bol útok voči nemu dôraznejším a zároveň nedošlo ku ďalším úderom, prípadne kopnutiu a uvedený úder do tváre poškodeného tak možno hodnotiť ako konanie, ktoré nenapĺňa znaky hrubej neslušnosti. Uvedené konanie tak ani nevzbudilo vyvolanie verejného pohoršenia, ktoré by bolo v príkrom rozpore so zásadami morálky, etiky a spolunažívania medzi občanmi, nakoľko toto konanie (spočívajúce v jednom údere do tváre poškodeného) nevyvolalo u skupiny ľudí prítomných na mieste incidentu, prakticky žiadnu reakciu spočívajúcu napr. vo vážnom morálnom odsúdení páchatelovho konania, vyvolania pohoršenia nad jeho konaním a pod.

Z dôvodu vyššie uvedených skutočností tak konanie obvineného XXXXX nenaplnilo všetky znaky prečinu výtržníctva, keďže konanie obvineného a v nadväznosti naň spôsobený následok, nedosahovali intenzitu závažnosti predpokladanej zákonom. V posudzovanej veci vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obvineného je nutné konštatovať, že konanie obvineného nevykazuje takú intenzitu závažnosti, aby ho bolo možné kvalifikovať ako prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ale mohlo by byť posúdené iným orgánom ako priestupok, čo patrí do rozhodovacej činnosti okresného úradu.

Ide teda o spôsobenie drobného ublíženia na zdraví, čo predstavuje podozrenie zo spáchania priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Obvinený XXXXX sa mohol dopustiť vyššie uvedeného priestupku na tom skutkovom základe, že dňa XXXXX v čase okolo XXXXX na XXXXX č. XXXXX v XXXXX, vo vnútorných priestoroch baru s názvom XXXXX na mieste verejnosti prístupnom, pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami fyzicky napadol XXXXX tým spôsobom, že ho bezdôvodne jedenkrát udrel päťou do oblasti tváre, čím poškodenému XXXXX podľa odborného vyjadrenia spôsobil zranenia tržnú ranu kožného krytu nosa a zlomeninu nosových kostí s krvácaním z nosa a opuchom sliznice, s primeranou dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 10 dní, avšak týmto jeho konaním nedošlo k ovplyvneniu obvyklého spôsobu života poškodeného.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná a teda tento čin nie je prečinom.

Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX by boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zákona.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Tr. poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania, alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po začatí trestného stíhania, eventuálne aj po vznesení obvinenia), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu.

Vzhľadom na skutočnosť, že konaním obvineného XXXXX neboli naplnené zákonné znaky stíhaných prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ale ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, bolo potrebné s poukazom na zistené podozrenie o spáchaní priestupku rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Straka
prokurátor